

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 lipca 2014 r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pełnomocnik (...) S.A. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. S. na rzecz mocodawcy kwoty 203,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych w łącznej kwocie 30,00 zł.

W uzasadnieniu pisma inicjującego niniejszy proces pełnomocnik powodowej spółki wskazywał, iż dochodzona wierzytelność powstała wskutek złożenia przez pozwanego zamówienia na usługę (...) dla Pacjentów Indywidualnych – podczas rozmowy telefonicznej, która miała miejsce w dniu 5 lipca 2013 r. Ze względu na powyższe (...) S.A. z siedzibą w K. przesłała J. S. pisemną umowę o świadczenie usług polegających na dostępie do całodobowego monitoringu kardiologicznego oraz aparat służący do badań EKG. W wyniku przeprowadzonego postępowania reklamacyjnego w przedmiocie nedoręczenia przesyłki, ustalono, iż powyższa przesyłka została doręczona pozwanemu w dniu 10 lipca 2013 r.

J. S. nie odesłał powodowi podpisanego egzemplarza umowy, ani też nie zwrócił urządzenia, wobec czego powód w dniu 9 sierpnia 2013 r. wezwał pisemnie pozwanego do wykonania jednej z powyższych czynności. Następnie, z uwagi na brak reakcji pozwanego, w dniu 27 sierpnia 2013 r. powód wysłał J. S. pismo informujące o wystawieniu faktury VAT na kwotę 203,50 zł za niezwrócony aparat do badań EKG wraz z fakturą VAT nr (...) – z terminem płatności oznaczonym na dzień 10 października 2013 r. Strona powodowa wielokrotnie wysyłała wezwania do zapłaty kwoty wynikającej z powyższej faktury, jednak pozwany odmawiał przyjęcia listów poleconych. Pełnomocnik strony powodowej wskazał też, iż w wyniku błędu pisarskiego w zamówieniu oraz w pismach z dnia 9 sierpnia 2013 r., 27 sierpnia 2013 r. i 17 września 2013 r. nieprawidłowo wpisano nazwisko pozwanego (w brzmieniu (...) zamiast (...)).

W dniu 4 sierpnia 2014 r. referendarz sądowy orzekający w VI Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego L. w L. wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, uwzględniający w całości dochodzone roszczenie (sygn. akt VI Nc-e 923971/14).

J. S. w dniu 26 sierpnia 2014 r. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc zarazem o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał jednocześnie, iż nie łączy go z powodem żaden stosunek prawny; podniósł w szczególności, że nie zawierał z nim żadnej umowy.

Takie właśnie stanowisko co do przedmiotu sporu pozwany podtrzymał na rozprawie wyznaczonej przez Sąd Rejonowy w S. na dzień 21 stycznia 2015 r.

Zarządzeniem Przewodniczącego I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w S., wydanym w dnia 29 października 2014 r., niniejsza sprawa została skierowana do postępowania uproszczonego.

Do pisma opatrzonego datą 5 listopada 2014 r., wniesionego już do Sądu Rejonowego w S., reprezentujący powoda pełnomocnik załączył jedynie pełnomocnictwo procesowe do składania pism procesowych i oświadczeń w niniejszej sprawie w imieniu powodowej spółki, a nadto informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, pobraną na podstawie art.4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r., Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.), dotyczącą danych zawartych pod numerem KRS (...), według stanu na dzień 5 listopada 2014 r.; nie przedłożył natomiast jakichkolwiek dowodów istnienia oraz rozmiaru należności obciążającej pozwanego względem inicjatora procesu.

Na rozprawie wyznaczonej na dzień 21 stycznia 2015 r. od powoda nikt się nie stawił –pełnomocnik powoda został wówczas prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód w niniejszym postępowaniu dochodzi wierzytelności, która, według jego twierdzeń, powstała wskutek złożenia przez pozwanego podczas rozmowy telefonicznej, która miała miejsce w dniu 5 lipca 2013 r., zamówienia na usługę (...) dla Pacjentów Indywidualnych W ramach realizacji powyższego zamówienia powodowa spółka miała wysłać pozwanemu umowę o świadczenie usług medycznych oraz urządzenie służące do badania EKG. Z uwagi na powyższe J. S. zobowiązany był, w ocenie strony powodowej, do odesłania powodowi podpisanego egzemplarza umowy, ewentualnie – w przypadku rezygnacji z jej zawarcia – do zwrotu urządzenia lub kwoty 203,50 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Wytoczone przez (...) S.A. z siedzibą w K. powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtujące zasadę tzw. kontrydiktoryjności postępowania cywilnego. Stosownie bowiem do art. 232 k.p.c. strony zobowiązane są do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Do momentu udowodnienia faktów będących podstawą żądania ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie.

W ocenie sądu, (...) S.A. z siedzibą w K. wymaganiom stawianym przez przytoczone wyżej przepisy procedury cywilnej i kodeksu cywilnego nie sprostała. Wskazać bowiem należy, iż w toku niniejszego procesu strona powodowa wykazała jedynie – przedstawiając wyłącznie pełnomocnictwo procesowe oraz informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, pobraną na podstawie art.4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r., Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.), dotyczącą danych zawartych pod numerem KRS (...), według stanu na dzień 5 listopada 2014 r. – fakt, że spółka (...) S.A. z siedzibą w K. jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz że E. N. jest – jako pełnomocnik – jest uprawniona do działania w niniejszej sprawie w imieniu powodowej spółki.

Sąd nie znalazł jednocześnie podstaw do działań zmierzających do uzupełnienia materiału dowodowego z urzędu.

W aktualnym stanie prawnym przeprowadzenie dowodu nieprzedstawionego przez stronę – po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. – dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych sytuacjach procesowych oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia – działanie sądu z urzędu może bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP; zob.: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001, nr 7-8, poz. 116).

W przedmiotowej sprawie brak jest przy tym jakiegokolwiek dowodu, który wskazywałby na istnienie wymagalnej wierzytelności, przysługującej powodowej spółce od J. S.; w szczególności strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów przemawiających za uznaniem, że J. S. złożył zamówienie na usługi medyczne świadczone przez powodową spółkę i w związku z tym otrzymał urządzenie służące do badań EKG; nie wykazała też zasadności wysokości dochodzonego od pozwanego roszczenia.

Inicjujący niniejszy proces (...) S.A. z siedzibą w K. nie okazała w rzeczowej materii chociażby minimalnej inicjatywy dowodowej, zaniechując nawet przedłożenia pod osąd Sądu (do akt sprawy) dokumentów powołanych w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym – w postaci druku zamówienia z dnia 5 lipca 2013 r., wzoru umowy z dnia 5 lipca 2013 r., potwierdzenia odbioru przez pozwanego przesyłki poleconej z dnia 8 lipca 2013 r., odpowiedzi Poczty Polskiej S.A. z siedzibą w W. na reklamacje przesyłki z dnia 8 lipca 2013 r., faktury VAT nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r., czy też kopii korespondencji wysyłanej do pozwanego. Zauważyć przy tym należy, iż wysokości należnego powodowej spółce od pozwanego świadczenia nie mogłaby dowodzić wyłącznie wskazywana w pozwie faktura VAT nr (...). Zgodnie bowiem z regulacją z art. 245 k.c. mogłaby bowiem ona zostać potraktowana jako dokument prywatny, dowodzący wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała, złożyła zawarte w dokumencie

oświadczenie. Nie dowodziłaby zaś żadną miarą istnienia ani też rozmiaru finansowej powinności świadczenia przez pozwanego.

Zaprezentowane wyżej przez Sąd ustalenia i oceny skutkować musiały oddaleniem powództwa, co też i Sąd na podstawie przywołanego już wyżej przepisu z art. 6 k.c. uczynił. _